

IN MEMORIAM J. L. F. DE MEYERE.

EN groot en innig natuurliefhebber is van ons heengegaan. Een groot vogel- en paddenstoelenkenner in 't bijzonder. Velen uwer, vooral de jongeren, zullen zijn naam nauwelijks kennen. Het is heel wat jaren geleden, dat hij zijn kernachtige, pittige, dikwijls aanvallende stukken in dit blad plaatste. Maar toch, voor wie met hart en ziel en gedachten de natuur liefhebben, is zijn naam niet vreemd. Zijn wetenschappelijke en prettig leesbare stukjes in *Ardea*, *Floralia*, in »Buiten«, in de *Veluwsche Courant* vooral, bleven een ieder, die ze las bij. En zijn vrienden of liever zij, die zoo nu en dan (want veel gaf hij zich niet) het genoegen hadden hem te zien en te spreken, hoe zullen zij allen voelen wat daar aan intelligentie, aan pittigheid, aan enthousiasme, maar vooral aan liefde voor de natuur is heengegaan! Genoot hij het voorrecht, daar altijd te kunnen rondzwerven in zijn zoo mooie streek bij Ede, hoe heeft hij daarvan ruimschoots gebruik gemaakt en met zijn scherpe opmerkingsgave vele bijzondere waarnemingen gedaan. Jammer genoeg was het zijn natuur niet de dingen vast te leggen voor de wetenschap, maar zij, die daar met hem rond mochten dolen en zijn vertrouwen bezaten, kregen een blik op al de dingen, die hij zoo juist zag. Zijn determinaties van paddenstoelen waren juist en scherp. Hij stuurde dikwijls dingen, die wij slechts met den microscoop bepalen konden, waar hij het reeds zag zonder dezen. Onvermoeid was hij, als er iets te verzamelen viel voor het Herbarium. En dan zijn kritiek, hoe scherp, hoe opbouwend en animeerend, voor wie het werkelijk om ernstige studie te doen was! Zoeker naar de waarheid en het juiste, als hij was, daarbij niemand en niets ontziende, niet altijd even aangenaam om te lezen of om te hooren, bleef er toch zooveel van hangen in de hoofden en harten van die genen wie die kritiek trof. Pas 41 jaar oud, met een bijna kinderlijken geest en onverwoestbaar enthousiasme, is hij nu van ons heengegaan. Geen gewoon mensch zijnde, heeft ook zijn leven geen gewoon einde kunnen nemen. In de natuur, die hij zoo lief had, is hij heengegaan. De stroom van het klein menschelijk gedoe vervulde hem met afkeer. In den stroom der natuur is hij ten onder gegaan. Op een tocht naar een, door hem pas ontdekt mooi plekje bij kasteel Hemmen (Betuwe) aan den overkant van den Rijn, zou hij weer veel mycologisch nieuws gaan verzamelen voor het Herbarium. Hij had het mij aangekondigd, waar hij eenige dagen te voren nog met een bijl gewapend den grooten afstand aflegde per fiets, om een vele kilo's zwaar wegende, voor ons land nieuwe zwam van een eik te houwen. Er was nog veel meer, dat hij zenden zou, schreef hij. De dag was warm en bij het overzetveer nam hij, goed zwemmer als hij was, een bad, en keerde daarvan niet terug. De elementen maakten zich van hem meester en wij hebben hem voor altijd verloren.

Leiden.

CATH. COOL.

PADDENSTOELTENTOONSTELLING IN ARTIS.

EN 16^{en}, 17^{en} en 18^{en} October a. s. zal de afdeeling Amsterdam van de Nederlandsche Natuurhistorische Vereeniging in „Artis“ een Paddenstoelen- en Herfsttentoonstelling houden, als voorloopster voor een Groote Biologische Tentoonstelling in het daaropvolgende voorjaar. Het doel van deze tentoonstellingen is in breede kringen belangstelling te wekken voor de natuur, voor planten, bloemen, vogels, visschen, insecten, enz., en voor onzen zoo verschillend samengestelden bodem.

Nog al te veel staat het groote publiek vreemd of onverschillig tegenover de natuurlijke schatten van hun land, terwijl de kennis daarvan toch van zoo groote beteekenis is voor

geest en gemoed. De omgang met de natuur brengt verruiming van inzicht en veredeling van gedachten.

De Vereeniging wil daarom met alle krachten bevorderen nuttige kennis op dit gebied te verspreiden, en hoopt door middel van dergelijke tentoonstellingen de belangstelling te wekken, vooral ook bij opvoeders en onderwijzers. Eigenlijk moest elke onderwijzer en onderwijzeres, en allen die met de opvoeding van het opkomend geslacht belast zijn, lid der Vereeniging zijn, opdat een algemeene krachtige organisatie kan groeien, om de bedoelingen der Vereeniging te verwezenlijken.

De Vereeniging doet daarom een beroep op allen, die haar streven gunstig gezind zijn en warm voelen voor de ontwikkeling van ons volk, om deze tentoonstelling krachtig te steunen, hetzij door geldelijken steun, door practische medewerking of door bevordering van veel en herhaald bezoek. Wanneer velen medewerken, zullen die tentoonstellingen uitnemend slagen en een schoon en leerzaam beeld kunnen geven van de natuurhistorische rijkdommen van ons land, waarvan een beschavende invloed zal uitgaan op ons volk en op het opkomend geslacht.

Het adres van de Secretaresse der Vereeniging is Mejuffrouw C. J. C. E. Voget, Oosterpark 7, die gaarne nadere inlichtingen verstrekt.

A. J. V. LAREN.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN. BOEKAANKONDIGING.

De Nederlandsche Zoogdieren, onze vrije zoogdieren met eenige hunner vliegende vijanden. In huis en schuur, Tuin en park, Bosch en veld, Beek en plas, Rivier en zeearm, door Kerst Zwart. Uitgave W. J. Thieme & Cie Zutphen 1920.

De beteeckenis van dit boek is mij lang niet duidelijk, alhoewel de schrijver beweert een wegwijzer in de vrije natuur te willen geven. Ik had me zoo'n wegwijzer anders voorgesteld en geloof, dat werkjes als van Heimans en Thijssen in ons land, of zooals in 't buitenland van Long, Seton, Roberts etc. hierop meer aanspraak kunnen maken. Deze frisch geschreven boeken toch getuigen van eigen waarneming, terwijl het quasie-wetenschappelijk cachet vermeden wordt. In dit boek is eigen waarneming echter bijzaak; veel is aangevuld met allerlei verhaaltjes en van de dieren in kwestie dan nog een soort beschrijving, die vrij onvolledig mag genoemd worden. Dat de schrijver zijn stof niet voldoende beheerscht, blijkt uit vele dingen. Zoo wordt over sommige dieren buitengewoon uitgewijd, terwijl andere soorten, en vaak algemeen Nederlandsche, met een paar regels vermeld worden. B. v. de Chiroptera en Soricidae. Ondanks de titel „De Nederlandsche Zoogdieren” aarzelt de schrijver niet, om ook buitenlandsche soorten te beschrijven, en zoo vinden we over de bever een heel verhaal evenals over de dolfinenjacht bij de Faroëreilanden. Waartoe dergelijke afdwalingen? Waarom dan maar niet tevens de leeuwenjacht in Afrika aangehaald? Over de gevleugelde vijanden en de prooidieren vinden we heele stukken, doch de keuze is geheel willekeurig en vaak uiterst ongelukkig. Waarom b. v. de zwarte kraai (*Corone corone*) een prooidier bij uitnemendheid van de boom-marter moet zijn, is mij niet duidelijk. Ook het feit, dat alleen de gevleugelde roovers (vogels) genoemd worden is verwonderlijk. Er zijn nog wel veel erger vijanden onder de Bacteriën, Protozoën, Wormen etc. op te noemen. Op bldz. 62/63 worden zelfs zwammen vermeld, doch en de prentjes en de beschrijvingen zijn beneden alle kritiek. De beschrijving van een gewone vliegenzwam slaat op de Zuid-Europeesche keizerzwam! Al dergelijke bijzaken zijn toch geheel overbodig. Schrijver komt dan overal, waar hij maar kan, op tegen het dooden van dieren, en terecht; doch de wijze waarop hij redeneert is al zeer anthropocentrisch. Hij geeft af op de menschen, die bij de beoordeeling der levende wezens het eerst hun portemonnaie raadplegen, doch brengt telkens in zijn verdediging de nuttigheid op den voorgrond. Alsof dat ook niet een gelijksoortige maatstaf is! En op bldz. 26 „Kat en Wezel” kan hij zelf niet nalaten, ze voor „nestenschender-vogelmoordenaar” uit te maken. De onpartijdige beoordeeling is nog wel eenigszins anders. Wat verder de gebruikte nomenclatuur betreft, zoo blijkt deze even inconsistent te zijn als de vele reeds aangehaalde andere zaken. Waarom b. v. *Mustela fagorum* in plaats van *Mustela foina*, *Crocidura aranea* in plaats van *Cr. russulus*, *Sorex vulgaris* in plaats van *Sorex araneus*, *Crossopus fodiens* in pl. van *Neomys fodiens*? Met *Pachyura etrusca* wordt waarschijnlijk *Pachyura etrusca* bedoeld. *Vesperugo noctula* moet tegenwoordig heeten *Pterygistes noctula*, *Vesperugo serotinus* = *Eptesicus serotinus*, *Vespertilio daubentonii* =